

része a közutakra terelődik, amely már eddig is számottevő bevételt vont el a vasutól és megfelelő ellenintézkedések nélkül még nagyobb forgalmi és bevételi viaszosságokat idézhet elő. A személytarifa emeléséből 135 milliórd bevétel többletet vár a Máv. A javasolt díjcsökkentés módosítását a pengő értékre való áttéréssel kapcsolatban júniusban akarja életbe léptetni a Máv.

elnökiége.

A javaslatot az áruházasbánságnál és a személydíjcsökkentésbánságnál, melynek jótékony hatása a gazdasági életre föltétlenül meg fogja hozni eredményét, az összes érdekképviselők helyesléseivel találkozott. A speciális kívánalmakat a bizottság meghallgatta és döntésre a kereskedelmi miniszterhez terjeszti föl.

A Templom-téri ház- és telektulajdonosok szabadkézből is eladhatják ingatlanaikat a városnak.

Kisajátítás esetén csak évek

mulva juthatnak pénzükhöz.

Amikor Klebelsberg Kunó gróf kultuszminiszter Szegeden járt, az egyetemi építési bizottság a helyszíni szemlék eredménye alapján, mint ismeretes, úgy határozott, hogy az egyetemi épületek céljaira a Templom tér és az Erzsébet rakparti közöli területet kéri el a várostól, abban az esetben azonban, ha ezeken a telkeken a telekspekuláció megnehezítené a város helyzetét, az egyetemet a Mars téren építik föl. A kultuszminiszter a leghatározottabb formában megígérte azt is, hogy mihielyt csak lehet, megszerzi a kereskedelmi minisztertől a város számára a kérdéses telkekre vonatkozó kisajátítási jogot, amelynek alapján a város azonnal birtokba veheti a telkeket, illetve azokat az egyetemi építkezések céljaira átengedheti.

Ebben az ügyben most érdekes fordulat történt, amelyről a polgármester a következőket mondotta a Délmagyarország munkatársának:

— Megbiztam Fenyő Lajos műszaki tanácsost, hogy az érdekeltelek- és háztulajdonosokkal lépjen érintkezésbe és kísérelje meg az egyetemi építkezésekhez szükséges ingatlanok

szabadkézből való megvásárlását. Ez a megbízatás az érdekeltelek tulajdonosok javát célozza, mert abban az esetben, ha a város megkapja a kisajátítási jogot — ami a legrövidebb időn belül megtörténik —, akkor ezeket a telkeket azonnal birtokba vesszük és átadjuk rendelkezésükre, a tulajdonosok pedig esselég csak évek múlva juthatnak hozzá a vételárhoz. A kisajátítási eljárás ugyanis nagyon sokáig eltarthat, mint ahogy tízenegy évig tartott a csorvái uthoz szükséges területek kisajátítási eljárása és így, bár a város a telkek hivatalos becsértékét azonnal birói letétbe helyezi, mivel a kisajátítási árat háromfoku bíróság állapítja meg, ahhoz csak a jogerős birói ítélet után juthatnak az érdekeltek. Ha tehát sikerül a szabadkézből való megvásárlás terve, a tulajdonosok azonnal megkapják pénzüket.

Értesülésünk szerint Fenyő Lajos műszaki tanácsos már megkezdte a tárgyalást néhány telek-, illetve háztulajdonossal és ezek a tárgyalások már több esetben végleges eredményre is vezettek.

Kedden a tanukat ismét a kaszinói és a regattai mulatásokról és kártyázásokról kérdezték ki a Kelemen—Szakáts-pörben.

Chemin de fair a déli órákig. — Fogadás pezsgős vacsorában. — Székessy megmagyarázza Zadravecz pogrom-kijelentéseit.

Már tegnap kis élénkség mutatkozott a sok unalmas és egyhangú perc után a Kelemen—Szakáts-pör főtárgyalásán. A mai napon azután ez az élénkség még fokozódott, hiszen jobbára a kaszinói és regattai kártyázásokról és mulatózásokról kérdezték a tanukat. A tárgyalóterem padjain is sokkal jobban megteltek, mint az előző napokon.

Az első tanu Wimmer Fülöp gyárigazgató, kamarai elnök. Kijelenti, hogy két éve egyáltalán nem jár föl a Kaszinóba. Az előbbi időkben tagja volt Szakáts József társaságának. Sohasem játszottak túl magas összegben, ezt már az is bizonyítja, hogy ő is megfordult a társaságban.

— Igaz-e, hogy a kártyázások a reggeli órákig, sőt tovább is húzódnak? — kérdezte Vild elnök.

— Erről nem tudok. Én jobbára éjjeli körűl voltam fönt a Kaszinóban, csak nagyrájkán történt meg, hogy megváltuk a háromórás harangsóit.

— Voltak-e félmillió, millió differenciák? — Nagyön nevezetes esemény volt — válaszolja Wimmer —, ha valaki száz ezer koronás differenciával állott föl.

Schirschics György közjegyző a következő tanu.

— Tagja volt-e a Kaszinóban és Regattában a házardjátékoktól tiszta társaságnak? — kérdi az elnök.

A közjegyző pillanatokig nem válaszol, láthatólag zavarban van, mire az elnök így szól: — Tessék csak bátran felelni, semmi következménnyel nem járhat már, hiszen elévült már az ügy! (Derűtség.)

Erre azután Schirschics bevallja, hogy tagja volt a társaságnak és chemin de fair-t játszottak, de a tétek nem voltak magasak és Szakáts tételei sem ritkák ki a többiek közül.

Kiss Ferenc, a Kaszinó elnöke elmondja, hogy tud arról, hogy Szakátsék házardroztak, de a tétek nem haladtak túl a rendes kaszinói kereteket. Erkezett hozzá panasza arról, hogy nemcsak a hajnali órákban, de néha délig is játszottak egyesek. Ekkor azután azt határozta el a választmány, hogy csak hajnali négyig lehet kártyázni, de afelel nem határoztak, hogy csak káspénzben szabad játszani.

Róza Béla után Korpássy Elemér hallgat ki, akinek már vallomása elején derűtség húzódtott végig a teremben.

— Rokonságban van-e a felekkel? — kérdezte az elnök.

— Távoli rokonságban vagyok Kelemen Bélával.

— Milyen rokonságban?

— A bátyám feleségének a nagybátyja... — mondja mosolyogva.

Élnék: Ez nem mentesíti a vallomástétel alól. Elmondja azután Korpássy, hogy résztvevő Szakátsék társaságában. Nagy differenciával senkisémet kelt föl a kártyaasztaltól. Szakáts mindig készpénzzel fizetett, ha elfogyott pénze, csekkel adott, de megtörtént az is, hogy háza-ment lakásdra pénzért.

— A játék kezdeményezője én voltam és nem Szakáts. Én invitáltam a társaságot. A bank rendszerint tíz- és tizenötezer korona körül mozgott.

A regatta-estélyről kérdezték ezután, kijelentette, hogy sohasem fajultak ezek a vacsorák dorbérolásokká. Szakáts sohasem viselkedett megbotránkozótan.

Baldzs Zoltán gyárigazgató a következő tanu. A házardjátékokban résztvevő, de sohasem játszott túl magas összegekben chemin de fair-t. Dr. Széll Gyula kérdésére beszél arról, hogy egy alkalommal lakásán vacsorára látta vendégül Szakátsékát, nagyobb összeget azonban csak ő vesztett, mint házigazda.

Dr. Török Béla arról tesz vallomást, hogy Szakáts kártyázása sohasem volt kirívó, bár a társaság tagjai közül ő volt a legmódosabb.

Baday János nyugalmazott táblai tanácselnököt hallgatják ki ezután. Arról tesz vallomást, hogy több alkalommal a délelőtti órákban kellemetlenül érintette, hogy zdrí ajtók mögül berizű kiáltások szűrődtek ki, a zárt ajtók mögött még mindig kártyáztak és igen hangosan egymást szidták. Hallotta, amikor ilyen hangokat kiáltottak:

— Ötvenezer korona áll! Ki tartja?

Ez 1920 körül történt. Hogy kik voltak a társaság tagjai, nem tudja.

Császár Géza ny. tábornok a következő tanu. Hasonlóan mondja el a délelőtti kaszinói történeteket, mint az előző tanu. Hallotta, hogy kiáltottak egymásra, káromkodtak, trágárságok szűrődtek ki.

Az öreg tábornok most egészen közel megy az elnökhöz és szinte a fülébe súgja, hogy miket kiáltottak egymásra a borizú hangok.

Staubert Izidor Gyula ny. ezredes hasonló vallomást tesz, azt nem tudja, hogy ezeknek a délelőtti kártyázóknak tagja volt-e Szakáts is. Csak hallotta a szolgától, hogy az éjszaka megint ők mulattak és kártyáztak.

Török Kálmán ny. alezredes arról beszél, hogy egy ízben bizony sokat mulattak és dőzsöltek.

Zombory Antal ny. tanácsnok után Csikós Nagy Józsefet hallgatták ki, aki sohasem látta azt, hogy Szakáts vagyoni viszonyain túl kártyázott volna.

A következő tanu dr. Polgár Péter, aki kijelentette, hogy Szakáts olyan jó anyagi viszonyok között élt, hogy ingatlanokat vásárolt, leányait pedig külföldre küldte.

Dr. Széll: És adósságai nem voltak?

— Nem!

Kelemen: Hát bizony vásárolhatott is ingatlanokat, ha állandóan nyert!

Polgár: Sőt ellenkezőleg, Szakáts mindig pehes játékos volt, szinte már azt mondták balszerencsésére, hogy népnépelyt rendez és ott elosztogatja a pénzt... Hogy mennyire tudott uralkodni magán Szakáts, nem mondom mást, minthogy egy alkalommal fogadtam Balázs Zoltánnal nyolc személyes pezsgős vacsorában, hogy Szakáts egy esteideig nem vesz kezébe kártyát.

— Na és mi történt a fogadással? — kérdi Dr. Széll.

— Balázs Zoltán kénytelen volt igen szépen szervírozott vacsorán vendégül látni nyolcunkat! (Derűtség.)

Becsei József földbirtokos: Nem vettem föl a Kaszinóba, de három hónapig följárt és minden este kártyázott. Ott éppen Szakáts tartotta féken.

Kiss Mihály és Lajkó Márton volt rendőrelügyelőhelyetteseket szőlítja be ezután az elnök. A volt rendőrök annak idején bizalmas nyomozást folytattak a Kaszinói és regattai kártyázások és mulatózások ügyében és mint vallották, sok minden megállapítottak. Amikor az elnök kérdezni akarja a tanukat, kijelentik, hogy nem tehetnek vallomást, mert szolgáltatuk közben szereztek tudomást egyes dolgokról, a hivatali titoktartás alól pedig fölmentést nem kaptak.

A törvényszék ezért egyelőre nem hallgatja ki őket, hanem a főkapitányságtól kéri fogja a titoktartás alóli fölmentésüket.

Német Jenő és Réti Béla fiatal bankhivatalnokokat hallgatják ki ezután, akik elmondották, hogy a Regattában látták a kártyázókat és mulatókat, néha maguk is résztvettek a kártyázásban, de magas differenciák sohasem voltak. Dr. Széll kérdésére elmondják, hogy Koós vezérigazgató eltiltotta őket a kártyázástól, aki bankban van alkalmazva, az nem játszhat házardjátékokat.

Tóth Béla Máv. főellenőr és Palotás István, valamint Péter István hidőrök kihallgatása után Pálfi Emil is arról tett vallomást, hogy dorbérolásról szó sem lehetett.

Hosszabb ideig tartott Székessy Ferenc gyógyszerész kihallgatása, akit már az ellenforradalmi dolgokról kérdezték. Kezdetül fogva résztvevő ellenforradalomban, még a Károlyi-kormány idejében kezdtek szervezkedni, majd belekapcsolódtak április elején Szakátsék mozgalmába. A főispánra sohasem törtétt Szakáts, éppen ellenkezően, Teleki Pál presszionálta egy vacsora alkalmával Szakátsot, de ő nem fogadta el, mondván, hogy egy pünkösdi királyságért nem adja föl irodáját.

Elmondja azután Szakátsék működését még az ABC megalakulása előtt. A társadalom megszervezésére Zadraveczet, Pap Róbertet és őt küldték ki, Rózsafit és Isépyt a katonaság, Harsányi, Szakátsot és Papp Menyhértet a rendőrség és a karhatalom megszervezésére.

Az emlékeztetés május 4-iki ülés kerül szóba ezután, amelyen Kelemen könyve szerint Zadravecz olyan kijelentést tett, hogy a végleges konszolidáció előtt a pogromot nem lehet elkerülni, Székessy pedig vérszótörvényszékéről beszélt.

Zadravecz vehemens kirohanást intézett ekkor, mondotta Székessy. Biedl ugyanis kifogásolta, hogy a Komité tagjai pártpolitikában vesznek részt. Zadravecz ekkor vehemensen szólalt föl, de nem hiszem, hogy a „pogrom” szót említette volna, katolikus pap ilyen nem mondhatott még zárt ülésen sem.

Megmagyarázza ezután, hogy ő sem vérszótörvényszéket emlegetett, hanem törvényes leszámolást a „kaméleonokkal.” Hogy nem fognak megbocsájtani azoknak, akik vörösek, rózsaszínűek voltak.

Azt mondotta, hogy ezekkel a pasasokkal el fognak bántani, de csak törvényes keretek között.

Az elnök ezután a proklamációról, a nagygyűlésről, a „szent egységről”, majd a névtelen levél ügyéről kérdezte, majd a tárgyalás két órákor véget ért. Szerdán folytatják.

Koreck Ágoston

férfidivat, fehérnemű, kalapraktára, tavaszi ujdonságok beérkeztek

SZEGED, SZÉCHENYI TÉR 2.